

خورشید به سوگ مصطفی میگیرید.
مهتاب به حال مجتبی میگیرید.
در مشهد دل چه کربلایی برپاست.
قومی به شهادت رضا میگیرید.

از من بپذیر نوکری هایم را
کوتاهی چشم و سینه و پایم را
آقا شب آخر صفر خالی کن
در صحن امام رضا خودت جایم را
یا ضامن آهو

بعد از رکوع و سجده و بعد از قیام از دور
هر شب دو زانو می زنم با احترام از دور
دستی به روی سینه و دستی به سوی تو
روی لبم گل می کند : آقا سلام از دور

امام رضا (ع):
کسی که مصائب ما را به یاد آورد
پس بگیرد و بگیراند در روزی که چشم ها گریانند (روز حساب)، گریان نخواهد شد.
امشب اشکت جاری شد ما رو هم دعا کن

دیدي چطور کرده مرا در به در، حرم
فکر و خیال من شده از آن سفر، حرم
یادش بخیر بست طبرسی شب ورود
راننده با اشاره... بیبا.. یک نفر.. حرم...

گرچه از زهر جفا دل پرشرر دارد رضا
آتشی در دل ز هجران پسر دارد رضا
در میان حجره در بسته می پیچد به خود
دیدگان بی فروغش را پدر دارد رضا
دست ما «خسرو» به دامانش که در روز جزا
آبرو پیش خدای دادگر دارد رضا

عقل در درک تو مبهوت و گرفتار شده
عشق از عشق تو بیچاره و بیمار شده
چشم از اشک لبالب شده و تار شده
بس که نور است که در این حرم انبار شده

امروز، عمارت بلند آوازه توس، غربت است و بر بالای این بنای شهیر
کبوتری نیست که نالان نباشد. بر بالای این بنای غریب، آسمان نیز به اشک ریزی ابرها تن داده است.

پیامبر(ص):

«پاره ای از تن من در خراسان دفن خواهد شد، هر مومنی او را زیارت کند
خداوند عزوجل بهشت را بر او واجب می کند».

شب شهادت مولای مهرپرور ماست
کسی که سایه لطفش پناه کشور ماست
شب شهادت هشتم امام معصوم است
که آستانه او قبله گاه باور ماست. . .

کوثر اشک من از ساغر و پیمان، توست
دل آتش زده ام، شمع عزاخانه توست
جگر سوخته، خاکستر پروانه توست
شعله های دلم از آه غریبانه توست. . .

ای غریب خراسان سیدی یا رضا جان
داغ تو بر دل ما چشم ما بر تو گریان
سینه ات پر شراره دیده ات پر ستاره
هم غمت بی شماره هم جگر پاره پاره. . .

عاقبت از زهر مأمون، پاره شد قلب رضا
در میان حجره در بسته، می زد دست و پا
گه، جوادش را، گهی معصومه، را می زد صدا
داغ او تا صبح محشر، بر دل سوزان ماست

سفره ۲ ماه عزا بسته میشه امشب خدا
اما بازه تا قیامت سفره های گریه ما
خدانگهدار سیاهیای ماه ماتم
خدانگهدار ماه صفر ماه محرم
لا یوم کیومک الحسین

تمام زهر کین در من اثر کرد / هلالی چهره ی قرص قمر کرد
و دشمن با همین زهر ستمگر / تو گویی خنجری در این جگر کرد. . .

دلم برای تو پر می کشد امام غریب
غمت ز سینه شرر می کشد امام غریب
زیارت تو که فوق همه زیارت هاست
دل مرا به سفر می کشد امام غریب

بیا از مدینه ای نور چشمان ترم

بین که از زهر جفا پاره شد این جگرم
چشم من مانده به در کجایی ای جواد من
ای عزیز دل من بیا برس به داد من

شب شهادت مولای مهر پرور ماست
کسی که سایه لطفش پناه کشور ماست
شب شهادت هشتم امام معصوم است
که آستانه او قبله گاه باور ماست

امروز که سر بر حرمت می آیم / انگار تمام عشق کامل شده است
ای ضامن آهو! به غریبی سوگند / دل کندن از این ضریح مشکل شده است. . .

هر چند حال و روز زمین و زمان بد است / یک تکه از بهشت در آغوش مشهود است
حتی اگر به آخر خط هم رسیده ای / آنجا برای عشق شروعی مجدد است. . .

می دید شرر ریخته در هستی انگور / هم سفره ی میزبان شده پستی انگور
نوشید از آن خوشه ی سم بار که امروز / ما را نفریبند به سر مستی انگور

تو بر زخم دلم باریده ای باران رحمت را / تو را من میشناسم، منبع پاک کرامت را
از آن روزی که حلقه بر ضریح بست دستانم / دلم شیدا شد و دادم زکف دامن طاقت را. . .

عزیزا خدایت اگر داد تمکین / برو طوس پابوس شاه سلاطین
بگو با تضرع به آهنگ شیرین:
سلام علی آل طه و یاسین / سلام علی آل خیر النیین

شاه شوم، ماه شوم، زر شوم / در حرمتت باز کیوتر شوم
ای ملک الحاج ، کجا می روی / پشت به این قبله چرا می روی؟
سعی در این مروه صفا میدهد / خاک بهشت است، شفا میدهد. . .

امام رضا-ع:
هرکس در مجلسی نشیند که امر ما در آن زنده می شود
در روزی که قلب ها می میرند، قلبش نخواهد مرد. . .

کعبه ی اهل ولاست صحن و سرای رضا/ شهر خراسان بُود کرب و بلای رضا
در صف محشر خدا مشتری اشک اوست/ هر که در اینجا کند گریه برای رضا
از در باب الجواد می شنوم دم به دم/ یا ابتای پسر، وا ولدای رضا. . .

امام رضا-ع:
بیماری، برای مؤمن، رحمت و موجب پاک شدن از گناهان است. . .

